

Arrest

nr. 283 163 van 13 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 8 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 september 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die op 2 april 2018 België binnenkwam volgens haar verklaringen, diende op 18 april 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 september 2015 werden verzoeksters vingerafdrukken afgenomen te Zweden (Eurodac). Verzoekster diende in Zweden een verzoek om internationale bescherming in, hetgeen werd geweigerd door de Zweedse asielinstanties.

Op 15 maart 2019 werd verzoeksters zoon A.B. geboren en op 23 juni 2021 werd verzoeksters zoon Az.B. geboren. Haar kinderen hebben de Belgische nationaliteit.

1.2. Op 8 augustus 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 8 augustus 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/04/2018
Overdracht CGVS: 26/09/2019*

U werd op 9 mei 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 09u42 tot 12u27. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Er was geen advocaat aanwezig tijdens uw persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart in het jaar 2000 geboren te zijn te Mogadishu, Somalië. U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben. U behoort tot de clan Ogaden. U zou op jonge leeftijd naar Sasabane, Ethiopië verhuisd zijn, daar zijn opgegroeid en daar gewoond hebben tot aan uw vertrek richting Europa in 2015. U ging naar de Koranschool tot aan uw vertrek. Omwille van financiële problemen kon u niet naar een gewone school.

Uw vader was veehoeder en werd door de Liyu police beschuldigd banden te hebben met het ONLF. Hij zou door hen zijn vermoord. U werd daarna als zijn oudste dochter ook door de Liyu police geïnterviewd. Op een bepaald moment werd u meegenomen en opgesloten voor zes maanden. U moest koken voor de andere aanwezigen. U kon uiteindelijk ontsnappen en verliet daarop Ethiopië met hulp van uw tante S., die met u mee reisde tot Italië. Daar raakte u haar kwijt.

U reisde naar Zweden en diende daar een verzoek om internationale bescherming in. U ontving een negatieve beslissing en ging daartegen in beroep. Uw beroep werd geweigerd. U leerde via Whatsapp uw huidige echtgenoot van Somalische nationaliteit kennen, die reeds in België verbleef. Jullie sloten een religieus huwelijk in Goteborg in december 2017. U reisde naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde instanties op 14 april 2018. U kreeg ondertussen twee zonen, die beiden de Belgische nationaliteit hebben omwille van de Belgische nationaliteit van hun vader.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een kopie van het paspoort van uw moeder voor en de originele identiteitskaarten van uw zonen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud

CGVS dd. 9 mei 2022 (verder NPO), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat u in feite geen zicht geeft op uw werkelijke regio van herkomst.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Zweden en daar de volledige procedure heeft doorlopen (het volledige Zweedse dossier werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). U kreeg daar een negatieve beslissing, waartegen u (te laat) in beroep ging. Uw beroep werd afgewezen.

Uw verklaringen dat u lange tijd in Ethiopië heeft gewoond, staan op zich niet ter discussie. U geeft echter geen zicht op uw werkelijke herkomst (en nationaliteit). U verklaart voor het CGVS dat u de Somalische nationaliteit heeft, maar uw verklaring is enkel gebaseerd op boude beweringen en stemt bovendien niet overeen met eerdere (tegenstrijdige) verklaringen (voor de Zweedse autoriteiten en de DVZ). Zo stelt u Somalische te zijn omdat u in Somalië geboren bent, maar u kan dit op geen enkele manier staven. U kan geen bruikbare documenten voorleggen en het ontbreekt aan overtuigende verklaringen. U verklaart ook geen vrees te hebben bij terugkeer naar Somalië én u overtuigt niet wat betreft de problemen die u zou hebben meegemaakt in Ethiopië.

Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af wat uw nationaliteit en geboorteplaats betreft. Zo verklaarde u voor de Zweedse autoriteiten de Ethiopische nationaliteit te hebben (zie "Asylutredning", p. 4), maar verklaarde u bij uw eerste inschrijving in België de Somalische nationaliteit te hebben (Zie "Inscription" dd. 03/04/2018 + Bijlage 26), om dit later terug te laten aanpassen naar de Ethiopische (zie "Verklaring DVZ" dd. 07/05/2018 vraag 4 en 5). U verklaart hierover "Ik had geen tolk de eerste keer dat ik naar hier kwam. Dan heb ik gezegd ik kom uit Ethiopië, maar mijn nationaliteit is Somalisch", maar bij de DVZ beschikte u wel degelijk over een tolk voor het overlopen van de vragenlijst (zie "Verklaring DVZ" dd. 07/05/2018, p. 14). Voor het CGVS verklaart u dan opnieuw de Somalische nationaliteit te hebben (NPO, p. 3). Ook verklaarde u zowel voor de Zweedse autoriteiten als voor de DVZ dat u in Sasabane, Ethiopië geboren was en daar ook heel uw leven gewoond had (zie "Asylutredning", p. 4 en "Verklaring DVZ" dd. 07/05/2018, vragen 4 en 10). Voor het CGVS verklaart u plots dat u in Mogadishu geboren bent en dat u dat pas recent te weten kwam: "Toen ik in Zweden was, wist ik niet dat ik in Mogadishu geboren was, mijn moeder heeft het mij achteraf verteld, dat ik in Ethiopië gewoond heb, opgegroeid ben, maar als kind Mogadishu heb verlaten, mijn geboorteplaats" (NPO, p. 4). Ze zou u dat pas verteld hebben nadat u werd geweigerd in Zweden toen u nog in Zweden was (NPO, p. 4) in 2018 en dat ze toen haar paspoort naar u heeft gestuurd (NPO, p. 10). Dat maakt het des te opmerkelijker dat u voor de DVZ toch nog steeds verklaarde in Ethiopië geboren te zijn en daar heel uw leven gewoond te hebben. U kan ook geen aannemelijke verklaring bieden voor het feit dat ze u dat nooit vertelde toen jullie nog in Ethiopië woonden: "Er was geen reden om dat toen te vertellen voor haar, we waren veehoeders, ik woonde daar heel mijn leven" (NPO, p. 4).

Ten tweede bent u amper op de hoogte van de redenen waarom uw ouders Somalië verlaten zouden hebben en van waar zij afkomstig zijn. U kan wel vaagweg vertellen waarom uw ouders Somalië verlieten – omdat "er heel veel gevechten waren in Mogadishu" – , maar u weet niet wanneer ze dat deden: "ik weet het niet (...) mijn moeder (...) ze vergeet veel" (NPO, p. 4). U verklaart te denken dat uw beide ouders uit Mogadishu afkomstig zijn, maar het document dat u voorlegt, vermeldt dat uw moeder in Burao geboren zou zijn. Voor de Zweedse autoriteiten had u bovendien verklaard dat uw ouders in Sasabane geboren waren ("Asylutredning", p. 11/17). Niet alleen zijn uw verklaringen tegenstrijdig met het document dat u voorlegt, bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat iedereen met de Somali-etnie (dus ook Somali uit Ethiopië) een Somalisch paspoort kunnen verkrijgen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), wat de bewijswaarde van dit document tot nul herleidt. U verklaart "ik wist altijd dat ik een Somaliër was" maar dacht dat u in Sasabane geboren was omdat u daar opgroeide". Daarop gevraagd wat u daarmee bedoelt, de nationaliteit of het feit dat u in de Somali regio woonde, is uw antwoord dat u de taal spreekt en dat u niet gelogen hebt over waar u werkelijk heeft gewoond. Dit laatste wordt zoals eerder reeds aangehaald niet door het CGVS betwist. U houdt vol Somaliër te zijn omdat u Somali spreekt tegen de tolk/Protection Officer en dat Ethiopiërs andere mensen zijn, met een andere taal (NPO, p. 9), maar ook de taal spreken is onvoldoende indicatie, aangezien er ook in Ethiopië een grote groep Somalisch sprekende Ethiopiërs zijn van de Somali etnie.

Door uw wisselende en ongefundeerde verklaringen geeft u in feite geen zicht op uw herkomst. Het CGVS kan op basis van de door u verschaft informatie niet oordelen of u de Somalische dan wel de Ethiopische nationaliteit heeft, en als u de Somalische nationaliteit zou hebben, van welke regio u dan afkomstig zou zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan

subsidiare bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst alsook het persoonlijke profiel is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, regio van herkomst of persoonlijke verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan of de omstandigheden waarin deze asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn specifieke profiel, eerdere verblijfplaatsen of omstandigheden van zijn verblijf onduidelijke of ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen dergelijk risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiare bescherming.

U verklaart bovendien geen vrees te hebben bij terugkeer naar Somalië (NPO, p. 14). Uw familie zou sinds 2018 bovendien in Somalië zijn, meer bepaald in Wajaale (NPO, p. 5), dat zich op de grens van Somaliland en Ethiopië bevindt. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u zich daar zelf niet probleemloos zou kunnen vestigen indien uw familie hier daadwerkelijk zou wonen. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Wat uw vrees bij terugkeer naar Ethiopië betreft, haalt u aan dat u schrik heeft van de toenmalige regering, "omdat die politie nog steeds aanwezig zijn daar" en verklaart u dat u niet terug kan gaan omdat uw familie daar niet meer woont (NPO, p. 14). De door u vermelde problemen naar aanleiding van de vermeende banden van uw familie met het ONLF in Ethiopië zijn echter niet langer actueel te noemen. Er dient wat dat betreft te worden opgemerkt dat de politie waarnaar u verwijst, Liyu police, ondertussen grondig hervormd is (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook wordt het ONLF, waarmee uw vader volgens uw verklaringen geassocieerd werd, en u zelf later ook, niet langer als een terroristische organisatie wordt beschouwd (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Hierbij dient immers opgemerkt dat sinds uw vertrek uit Ethiopië de positie van ONLF danig veranderd is dat niet kan worden bijgetreden dat u op basis van in het verleden beweerde banden (van uw vader) met deze organisatie bij terugkeer naar Ethiopië een vrees voor vervolging zou inhouden. De Ethiopische overheid verwijderde het ONLF in juli 2018 van de lijst van terroristische activiteiten en 3 maanden later, in oktober 2018, tekenden de overheid en het ONLF een vredesovereenkomst in Asmara. Abiy Ahmed nodigde oppositieleiders uit om terug te keren naar het land en hun politieke activiteiten te hervatten. Een verzoek dat door de grote oppositiepartijen, waaronder ONLF, werd verwelkomd en in november 2018 keerden een groot aantal ONLF leden in uniform vanuit Eritrea terug naar Jijjiga en in december 2018 was het ONLF leiderschap teruggekeerd naar Ethiopië. Ook werd volgens het twitter account van ONLF in juli 2019 een kantoor geopend in Addis Abeba. Een bron stelt dat ONLF leden regelmatig openbare vergaderingen houden in de regio, alsook dat het leiderschap in het openbaar verschijnt en overheidsofficials ontmoet. In april 2019 tekenden de regionale overheid en ONLF een overeenkomst ter ontwapening en re-integratie van ONLF leden in de veiligheidsdiensten en burgerlijke diensten van de staat. ONLF plande deelname aan de nationale verkiezingen en registreerde zich bij de nationale verkiezingsraad. In september 2021 echter kondigde de voorzitter van ONLF Abdi Mahdi aan dat de partij zich terugtrok uit de tweede ronde van de nationale verkiezingen omdat er geen vrije en eerlijke verkiezingen konden plaatsvinden. Volgens het algemeen ambtsbericht van februari 2021 verliep de re-integratie van ex-ONLF strijders beter dan die van hun OLF collega's en ook zou het ONLF meer bewegingsruimte hebben dan de Oromo counterpart. Het rapport van het Britse Home Office schreef dat bronnen, onder wie Hassan Moalin, een vooraanstaand lid van het ONLF, van mening waren dat het ONLF over het algemeen zonder al te veel moeilijkheden kon functioneren. De partij had kantoren in de regionale staat Somali kunnen opzetten en was daarin gesteund door de regionale regering. Wat betreft de behandeling van leden/personen verbonden met ONLF, stelde het UK Home Office in het rapport van augustus 2019 dat leden of personen gelinkt aan ONLF 'have historically been exposed to surveillance, harassment, arrest, torture and ill-treatment, including during the most recent State of Emergency (February-June 2018). This treatment also sometimes extended to supporters and family members or those perceived to be affiliated with [...] ONLF...'. Volgens Landinfo lopen leden van of personen gelinkt aan ONLF niet langer het risico om te worden vervolgd door de autoriteiten, noch in Addis Abeba, noch in de regionale staat Somali. De geïnterviewde bronnen stelden geen kennis te hebben van slechte behandeling van de leden van, of personen die met ONLF worden geassocieerd. In het algemeen is het mogelijk om in het publiek politieke vlaggen tentoon te stellen, politieke voorkeuren te uiten en zonder beperkingen sociale media te gebruiken. Een bron stelde dat senior ONLF leden vrij konden rond bewegen in Addis Abeba.

Bovendien werden personen die linken hadden met ONLF vrijgelaten uit de gevangenis, hoewel er een bron de mogelijkheid vooropstelde dat enkele gevangenen nog in detentie zitten. Hoe dan ook, benadrukte dezelfde bron dat alle hooggeplaatste gevangenen werden vrijgelaten van detentiefaciliteiten in de regionale staat Somali alsook uit gevangenis behorende tot de administratie van de federale overheid. Teruggekeerde ONLF leden werden doorgaans verwelkomd en positief benaderd door hun gemeenschappen, overheid en veiligheidsdiensten, hoewel in de rurale gebieden voorbeelden werden gerapporteerd van discriminatie door de lokale administratie jegens voormalige ONLF leden. De bron voegde echter toe dat het geen wijdverspreid fenomeen is en dat sommige incidenten waren ingegeven door persoonlijke wraak. Vertrouwelijke bronnen bevestigen dat de regio heel erg is veranderd sinds het afzetten van voormalig president Abdi Illey en het aantreden van de nieuwe president en dat de mensenrechtensituatie zienderogen is verbeterd - ook al worden er sporadisch ONLF leden aangehouden. Uit het voorgaande kan in ieder geval afgeleid worden dat de context in de Somali regio grondig veranderd is waardoor de door u aangehaalde vrees als niet langer actueel beschouwd kan worden.

Volledigheidshalve dient overigens te worden opgemerkt dat u voor de Zweedse en Belgische autoriteiten tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw arrestatie en gevangenschap, waardoor er zelfs vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voor de Zweedse autoriteiten had u verklaard dat u werd meegenomen van bij de waterput en dat u vijf dagen werd vastgehouden. U kon ontsnappen toen u bewaakt werd door een politieagent die een vriend was van uw vader (zie "Asylutredning", p. 5/17). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u werd meegenomen van bij de waterput en dat u zes maanden werd vastgehouden, waar u geslagen, mishandeld en misbruikt werd en de hele dag moest koken. U zou zijn kunnen ontsnappen toen u met iemand mee naar de souq moest (NPO, p. 11). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, steekt u het op de toek in Zweden die het anders verstaan zou hebben (NPO, p. 14-15). Dit is geen overtuigende verklaring, gezien het feit dat uw relaas daar uitgebreid besproken werd, met meerdere vragen en bijvragen én gezien het feit dat u op het einde aangaf de toek goed begrepen te hebben én de toek aangaf u goed begrepen te hebben ("Asylutredning", p. 16)

U biedt bijgevolg geen zicht op uw werkelijke regio van herkomst of uw nationaliteit. U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over de problemen die u zou hebben ervaren in Ethiopië. Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig ook de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect naar Somalië of Ethiopië mag worden teruggeleid, daar u geen zicht biedt op uw werkelijke regio van herkomst of uw nationaliteit."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt vooreerst dat ze vanwege financiële problemen niet naar een gewone school kan gaan.

Voorts benadrukt verzoekster dat ze de Somalische nationaliteit heeft. Zij bespreekt de Somalische context voor wat vrouwen betreft en citeert het algemeen ambtsbericht van december 2021.

Verzoekster herhaalt nogmaals dat ze geen vrees heeft tegenover Somalië, omdat ze van mening is dat haar vrees tegenover Ethiopië diende beoordeeld te worden.

Gezien de algemene informatie blijkt echter dat haar leven wel degelijk in gevaar is bij terugkeer naar Somalië. Gelet op het feit dat haar echtgenoot en hun kinderen de Belgische nationaliteit hebben, zal verzoekster bij terugkeer naar Somalië niet de steun hebben van haar partner.

Verzoekster wijdt verder haar tegenstrijdige verklaringen aan haar laaggeschoolde profiel.

Verzoekster stelt verder dat ze bij een terugkeer naar Ethiopië ook problemen zal ondervinden.

Ook in Ethiopië zal ze geen steun genieten van haar gezin, daar ze zullen blijven in België. Zelfs al keert de echtgenoot mee terug naar Ethiopië, blijkt er uit landeninformatie dat er wijdverspreid partnergeweld speelt in Ethiopië.

Verzoekster verwijst naar landeninformatie van de Home Office.

Verzoekster benadrukt verder dat haar vader werd vermoord door de Liyu police vanwege zijn banden met ONLF. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent niet en stelt enkel dat de situatie in Ethiopië grondig is veranderd.

Verzoekster verwijst hierbij naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst naar COI van Ethiopië van september 2018 waaruit de behandeling jegens ONLF-leden wordt uiteengezet.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde herkomst van verzoekster daar ze tegenstrijdige verklaringen aflegde (i) en ze niet kon vertellen waarom haar ouders Somalië ontvluchtten (ii). De bestreden beslissing merkte verder terecht op dat verzoekster verklaarde geen vrees te hebben tegenover Somalië. Ook merkte de bestreden beslissing op pertinente wijze op dat er jegens Ethiopië geen vrees tot vervolging valt te ontwaren in hoofde van verzoekster.

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door het louter volharden in haar verklaringen en het aanvoeren van algemene landeninformatie zonder deze te koppelen aan haar eigen situatie.

De Raad treedt vooreerst de bestreden beslissing bij dat verzoekster haar beweerde herkomst en Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt daar ze ernstig tegenstrijdige verklaringen hieromtrent aflegde doorheen verscheidene asielpcedures. Verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar Somalische achtergrond kunnen evenmin overtuigen. De Raad herneemt hierbij de motivering van de bestreden beslissing:

“Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af wat uw nationaliteit en geboorteplaats betreft. Zo verklaarde u voor de Zweedse autoriteiten de Ethiopische nationaliteit te hebben (zie “Asylutredning”, p. 4), maar verklaarde u bij uw eerste inschrijving in België de Somalische nationaliteit te hebben (Zie “Inscription” dd. 03/04/2018 + Bijlage 26), om dit later terug te laten aanpassen naar de Ethiopische (zie “Verklaring DVZ” dd. 07/05/2018 vraag 4 en 5). U verklaart hierover “Ik had geen tolk de eerste keer dat ik naar hier kwam. Dan heb ik gezegd ik kom uit Ethiopië, maar mijn nationaliteit is Somalisch”, maar bij de DVZ beschikte u wel degelijk over een tolk voor het overlopen van de vragenlijst (zie “Verklaring DVZ” dd. 07/05/2018, p. 14). Voor het CGVS verklaart u dan opnieuw de Somalische nationaliteit te hebben (NPO, p. 3). Ook verklaarde u zowel voor de Zweedse autoriteiten als voor de DVZ dat u in Sasabane, Ethiopië geboren was en daar ook heel uw leven gewoond had (zie “Asylutredning”, p. 4 en “Verklaring DVZ” dd. 07/05/2018, vragen 4 en 10). Voor het CGVS verklaart u plots dat u in Mogadishu geboren bent en dat u dat pas recent te weten kwam: “Toen ik in Zweden was, wist ik niet dat ik in Mogadishu geboren was, mijn moeder heeft het mij achteraf verteld, dat ik in Ethiopië gewoond heb, opgegroeid ben, maar als kind Mogadishu heb verlaten, mijn geboorteplaats” (NPO, p. 4). Ze zou u dat pas verteld hebben nadat u werd geweigerd in Zweden toen u nog in Zweden was (NPO, p. 4) in 2018 en dat ze toen haar paspoort naar u heeft gestuurd (NPO, p. 10). Dat maakt het des te opmerkelijker dat u voor de DVZ toch nog steeds verklaarde in Ethiopië geboren te zijn en daar heel uw leven gewoond te hebben. U kan ook geen aannemelijke verklaring bieden voor het feit dat ze u dat nooit vertelde toen jullie nog in Ethiopië woonden:

“Er was geen reden om dat toen te vertellen voor haar, we waren veehoeders, ik woonde daar heel mijn leven” (NPO, p. 4).

Ten tweede bent u amper op de hoogte van de redenen waarom uw ouders Somalië verlaten zouden hebben en van waar zij afkomstig zijn. U kan wel vaagweg vertellen waarom uw ouders Somalië verlieten – omdat “er heel veel gevechten waren in Mogadishu” – , maar u weet niet wanneer ze dat deden: “ik weet het niet (...) mijn moeder (...) ze vergeet veel” (NPO, p. 4). U verklaart te denken dat uw beide ouders uit Mogadishu afkomstig zijn, maar het document dat u voorlegt, vermeldt dat uw moeder in Buraq geboren zou zijn. Voor de Zweedse autoriteiten had u bovendien verklaard dat uw ouders in Sasabane geboren waren (“Asylutredning”, p. 11/17). Niet alleen zijn uw verklaringen tegenstrijdig met het document dat u voorlegt, bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat iedereen met de Somali-etnie (dus ook Somali uit Ethiopië) een Somalisch paspoort kunnen verkrijgen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), wat de bewijswaarde van dit document tot nul herleidt. U verklaart “ik wist altijd dat ik een Somaliër was” maar dacht dat u in Sasabane geboren was omdat u daar opgroeide”. Daarop gevraagd wat u daarmee bedoelt, de nationaliteit of het feit dat u in de Somali regio woonde, is uw antwoord dat u de taal spreekt en dat u niet gelogen hebt over waar u werkelijk heeft gewoond. Dit laatste wordt zoals eerder reeds aangehaald niet door het CGVS betwist. U houdt vol Somaliër te zijn omdat u Somali spreekt tegen de tolk/Protection Officer en dat Ethiopiërs andere mensen zijn, met een andere taal (NPO, p. 9), maar ook de taal spreken is onvoldoende indicatie, aangezien er ook in Ethiopië een grote groep Somalisch sprekende Ethiopiërs zijn van de Somali etnie.”

Verzoekster kan deze vaststellingen niet ombuigen door louter te verwijzen naar haar ongeschoolde profiel. Zelfs van een persoon met een beperkte scholing mag worden verwacht dat zij vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven en herkomst op enigszins coherente wijze kan toelichten. Uit het bovenstaande blijkt echter dat verzoekster zelfs niet in staat is om op consistente wijze te duiden welke nationaliteit ze heeft of waar ze is geboren. Dit betreft zo een fundamenteel gebrek aan kennis dat een gebrek aan scholing dit niet vermag te verklaren. De Raad merkt verder op dat zelfs van iemand die op jonge leeftijd haar land verliet, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij doorleefde verklaringen kan afleggen over haar geboorteplaats en achtergrond en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige en elementaire zaken in verband met haar vermeende regio van herkomst, *quod non in casu*.

De Raad benadrukt dat verzoeksters langdurige verblijf in Ethiopië geen afdoende verklaring vormt voor haar tegenstrijdige verklaringen en de relevante elementen betreffende het persoonlijke leven van haar ouders in Somalië. De Raad is van oordeel dat, zelfs indien verzoekster steeds als Somaliër in Ethiopië heeft verbleven, redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeksters ouders, die Somalië zijn ontvlucht en samen met verzoekster in Ethiopië verbleven, haar zouden hebben ingelicht over enkele essentiële elementen aangaande hun leven in Somalië en de redenen waarom zij hun herkomstland hebben verlaten. Verzoekster legt evenwel vage, inconsistente en onwetende verklaringen af op dit punt.

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen enkel concreet element aan waaruit thans zou blijken dat ze wel degelijk over de Somalische, dan wel de Ethiopische nationaliteit zou beschikken.

De bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster geen duidelijkheid verschaft over haar nationaliteit. Bijgevolg dient de bestreden beslissing worden gevolgd waar deze pertinent het volgende stelde omtrent verzoeksters nationaliteit:

“Door uw wisselende en ongefundeerde verklaringen geeft u in feite geen zicht op uw herkomst. Het CGVS kan op basis van de door u verschaft informatie niet oordelen of u de Somalische dan wel de Ethiopische nationaliteit heeft, en als u de Somalische nationaliteit zou hebben, van welke regio u dan afkomstig zou zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst alsook het persoonlijke profiel is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, regio van herkomst of persoonlijke verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan of de omstandigheden waarin deze asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn specifieke profiel, eerdere verblijfplaatsen of omstandigheden van zijn verblijf onduidelijke of ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade

bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen dergelijk risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.”

Verzoekster heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande, nu blijkt dat zij geen zicht wenst te bieden op haar werkelijke identiteit, nationaliteit en levensomstandigheden voor haar vertrek naar België. Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst en bijgevolg evenmin aan haar beweerde problematiek, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de bestreden beslissing heeft verzoeksters voorgehouden vervolging, haar beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar haar asielrelaas evenmin volstaan. Zij moet enig verband met haar persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoeksters asielrelaas blijkt dat zij haar nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor haar aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoekster maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP